

یادداشت

با مجازات های قرون وسطایی نمیشود جلوی بزه کاری را گرفت!
صادق کار

مشکل این نیست که مقامات و سیاست گذاران حکومتی از ریشه پدیده ها و سبب و علل آنها بی اطلاع هستند و بعنوان مثال نمی فهمند که با اعدام یا کور کردن چشم یا قطع کردن دست یک آفتاب دزد و مجرمان دیگر وسیله نان درآوردن آنان و خانواده هایشان را می گیرند و اینگونه مجازاتها به جز اینکه غیر انسانی و وحشیانه است طرف را ترغیب به ادامه دزدی و کار خلاف می کند، خیر اینطور نیست.

رسانه های جمعی پر است از اخبار مربوط به دزدی، زورگیری، قتل، کلاهبرداری و غیره. متأسفانه روز به روز بر تعداد این گونه ناهنجاری ها بیشتر و اشکال آن نیز متنوعتر و پیچیده تر می گردد و همراه با آن امنیت اجتماعی کمتر می شود. پلیس و نیروهایی که وظیفه تامین امنیت اجتماعی را به عهده دارند، نمی توانند

امنیت اجتماعی مردم را تامین کنند. به واقع این گونه امور را با نیروی پلیس و سرکوب پلیسی و تشدید مجازات عاملین آنها نمی شود رفع کرد. باید علل آنها را شناسایی و برایشان راه کار پیدا کرد. کارشناسان اهل فن سالهاست که در مورد این ناهنجاری ها و پدیده ها هشدار و راه حل داده و می دهند، اما بجای استقبال از هشدارها و راه کارها آنان را به بهانه واهی به زندان می فرستند. سعید مدنی یکی از کارشناسانی که راجع به علل این پدیده ها و رشد آنها تحقیق و مطالعه کرده پس از سالها زندان دوباره به زندان بر گردانده اند. علت آن هم روشن است. آقای مدنی در کتاب خود در باره برخی از ناهنجاری ها و علل آنها به ریشه ها و سبب و علل آن به شیوه علمی پرداخته که خوشایند هئیت حاکمه شرع اندیش نیست چرا که رویکردهای حکومت را به چالش می کشاند.

با مرور گزارشاتی که از فعالیتهای تبهکارانه منتشر می شود معلوم می شود که سبب اصلی اکثریت پدیده تبهکاری در ایران امروز، فقر و بیکاری و نداشتن درآمد است.

از گزارشات چنین بر می آید که اکثر کسانی که در این فعالیتهای نقش دارند جوان هستند. هیچکدام شان از اعمالی که می کنند راضی نیستند و پیداست که از روی ناچاری تن به این کارها داده اند.

آمار بیکاری همواره در حال رشد جوانان و تلاشهای بی ثمر آنها برای یافتن کاری که بتوانند نیازهای زندگی شان را با آن تامین کنند، به فهم علل گسترش بزه کاری و نقش و سهم بالای جوانان در آن کمک می کند.

به رغم آنکه سرکوب پلیسی و تشدید مجازات مرتکبین اعمال جنایی پاسخگو نیست، اما مبارزه با بزه کاری نیز اولویت حکومت نیست. سرکوب فعالیت های مدنی و سیاسی برای حکومت اهمیت بیشتری دارد و بیشتر امکانات پلیسی و امنیتی به جای اینکه صرف تامین امنیت اجتماعی مردم شود صرف سرکوب می شود. از طرف دیگر مشاهده دزدی و فساد و دیگر اعمال تبهکارانه عوامل حکومتی نیز از لحاظ روانی بر گسترش بزه کاری اثر دارد. تعداد قلیلی از جوانان بیکار و بی درآمد که می بینند مقامات حکومتی با چه حرص و ولعی با تبهکاری در جمع کردن ثروت با یکدیگر مسابقه گذاشته اند و در این راه از هیچ دناستی فروگزاری نمی کنند، تشویق به اعمال خلاف می شوند. اما چون مانند عوامل رژیم دست و نقشی در قدرت ندارند که از بودجه و درآمد کشور بدزدند، به دزدیدن از مردم روی می آورند و به خطا تصور می کنند می توانند از این طریق به ثروت برسند. اکثر اینان در واقع قربانیان سیاستهای اقتصادی-اجتماعی و ناکارآمد حکومت هستند. مقدم بر مجازات آنان دزدان بزرگ حکومتی باید از کار بر کنار و محاکمه شوند، که نمی شوند و بعضا با دادن پستهای دولتی مهم تر تشویق هم می شوند. وانگهی در کشوری که اکثر مسئولین ریز و درشت خلافکار و دزد و آدمکش هستند، افزایش بزه کاری در جامعه غیر منتظره نیست.

با ایجاد اشتغال شایسته و یا پرداخت حقوق بیکاری به بیکاران خیلی موثرتر از تشدید مجازاتها و سرکوبهای خشونت آمیز می شود تا حدود زیادی زمینه پدیده بزه کاری و رشد آن را از میان برداشت، اما حکومت که توان ایجاد اشتغال را ندارد و حاضر به تامین درآمد برای بیکاران نیست، با اعمال مجازات های قرون وسطایی و دینی ۱۶۰۰ سال پیش که امروزه غیر انسانی و وحشیانه تلقی و در اکثر کشورهای جهان منسوخ و ممنوع هستند تصور می کند می تواند بدون توجه به ریشه های این پدیده از رشد بزه کاری جلوگیری کند.

خاصه بعد از یک شدن حکومت و تسلط راستگرایان افراطی تر و متحجرتتر آنان به عبث می کوشند با افزایش و اعمال مجازاتهایی چون اعدام، قطع دست، درآوردن چشم و ایجاد رعب و وحشت از رشد بزه کاری جلوگیری کند.

این در حالی است که تشدید مجازاتها تا کنون نتیجه معکوس داشته است و به افزایش مداوم اعمال بزهکارانه و باندهای تبهکاری سازمانیافته منجر شده است. افزایش خرید و فروش و مصرف مشروبات الکلی و مواد مخدر که عامل اصلی این دو پدیده نیز عمدتاً مربوط به بیکاری و فقر است با وجود اعدام تعداد زیادی از قاچاقچیان و فروشندگان و مجازات معتادان به غیر از افزایش تعداد قاچاقچیان و معتادان ثمر دیگری نداشته است.

مشکل این نیست که مقامات و سیاست‌گذاران حکومتی از ریشه پدیده‌ها و سبب و علل آنها بی اطلاع هستند و بعنوان مثال نمی‌فهمند که با اعدام یا کور کردن چشم یا قطع کردن دست یک آفتاب دزد و مجرم دیگر وسیله نان درآوردن آنان و خانواده‌هایشان را می‌گیرند و اینگونه مجازاتها به جز اینکه غیر انسانی و وحشیانه است طرف را ترغیب به ادامه دزدی و کار خلاف می‌کند، خیر اینطور نیست. برای آنان اجرای احکام شرع برآمده از تفکرات قبایل بدوی ۱۴۰۰ سال پیش مهمتر از پرداختن به ریشه نا هنجاری‌ها و درمان آنهاست. حاکمان ستمگر و متحجر بوسیله این قوانین است که می‌توانند هم وجود نحس و نامیمون حکومت شان را توجیه و اعمال شان را مشروع جلوه دهند و هم با وحشت افکنی از آن دفاع کنند. طبعاً در اینکه این سیستم ناسازگار با نیازها و روح زمانه هستند و خواه ناخواه پس از مدتی به بن بست می‌رسد و فرو می‌پاشد، شکمی نیست اما تا آن موقع ضربات زیادی بر جامعه وارد می‌کند که خیلی‌هایشان بکلی قابل جبران نیستند. بدون اینکه قصد دفاع از بزه‌کاری را داشته باشیم، معتقدم که اکثریت کسانی که در دام این فعالیتها افتاده‌اند، قربانیان سیاستهای رژیم هستند. تبهکاران واقعی که مستوجب مجازات هستند و هیچگاه تا وقتی که در قدرت و با قدرت هستند به رغم محرز بودن دزدی‌ها و فساد‌هایشان، مجازات نمی‌شوند، مقامات و مسئولین نهادهای حکومتی هستند. قوه قضایی که بنا است مجری عدالت و دادگستری و مجازات افراد فاسد و تبهکار باشد همواره یکی از بدترین مراکز فساد و دزدی و حق‌کشی و ضعیف‌کشی بوده است.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

**دولت موظف است به همه بیکاران حقوق بیکاری بدهد و بیکاران را تحت پوشش
تامین اجتماعی قرار دهد!**

موانع تشکیل و فعالیت سندیکاها و تشکلهای کارگری باید از میان برداشته شوند!

آیا "تضمین اشتغال" اشتغال را تضمین می کند؟ بخش ششم
"تحلیل انتقادی برنامه های دولت به عنوان "کارفرمای ملجأ نهانی"

هیو استورجس

تضمین اشتغال در عمل: مقایسه برنامه های تاریخی و معاصر

اگرچه هیچ یک از برنامه های ارائه شده برای تضمین اشتغال تماماً به اجرا نیامده است، اما هستند برخی برنامه های تاریخی و معاصری که دارای وجوه مشترکی اند. در فصل گذشته برخی از آنها به اختصار معرفی و نقد شدند. وجوه مشترک این برنامه ها عبارت اند از: دستمزدهای محدود به بودجه برنامه، پرداختهای پائین، کار عموماً فاقد مهارت و غالباً دستی. در این فصل 4 تا از این برنامه ها به تفصیل بررسی خواهند شد: برنامه مدیریت کارگستری در ایالات متحده، طرح "نان آور" در آرژانتین، برنامه اشتغال عمومی گسترده در آفریقای جنوبی و برنامه ملی تضمین اشتغال روستایی در هند. پس از تحلیل مختصر هر برنامه برخی نقاط قوت و ضعف آنها در طرح و در اجرایشان استخراج خواهند شد و تبعات آنها برای تضمین اشتغال به بحث گذاشته خواهند شد.

برنامه مدیریت کارگستری (ایالات متحده)

در جریان رکود بزرگ سالهای دهه 30 قرن گذشته در امریکا و به عنوان بخشی از معامله جدید (نیو دیل)، در پاسخ به بیکاری بسیار گسترده (بیش از 25 درصد در سال 1993)، چندین برنامه کارگستری در این کشور به اجرا گذاشته شدند. بزرگترین و شاید شناخته شده ترین آنها برنامه مدیریت کارگستری (بعدهاً مدیریت پروژه های کار) بود که جمعاً 8 میلیون نفر را در فاصله سالهای 1938 تا 1943 به استخدام درآورد، اگرچه که این تعداد در قیاس با تعداد کل بیکاران چندان زیاد نبود (نیو دیل جمعاً 34 درصد تمام کارگران بیکار، یا فقط 4 درصد نیروی کار را به استخدام گرفت). تمایز این برنامه ها با برنامه های امدادی قبلی این بود که بیکاران را افرادی بیکاره تلقی نمی کردند که بایست نشان می دادند شایسته دریافت کمکهای دولتی اند. البته تشخیص این که افراد برای شرکت در برنامه واجد شرایط اند یا نه، به عهده مقامات محلی بود، و بودجه ناچیز برنامه عملاً به این معنا بود که فرد می بایست به فقر حاد درغلتیده باشد تا واجد شرایط تلقی

شود. هزینه کل برنامه بالنسبه کم بود (حدود 2/2 درصد درآمد ناخالص داخلی)، اما دستمزدها هم پائین بودند: 81 درصد کارگران طرح دستمزدی داشتند کمتر از "تأمین اضطراری"، که دولت تعیین کرده بود و کمتر از آن بود که بتوان با آن مدام زندگی کرد. برنامه مدیریت کارگستری سرانجام در سال 1943 که مسئله بیکاری در اثر بسیج جنگی از میان برخاسته بود، خاتمه یافت.

برنامه مدیریت کارگستری نوعی برنامه جامع بود به این معنا که پروژه هایی با ماهیت بسیار متفاوت را شامل می شد. هاوارد با دقت لیست کاملی از آنها را تنظیم کرده است که "تقریباً هر نوع کار قابل تصور" را دربرمی گیرد: از ساخت بزرگراه ها تا امحای موشها، از ساخت استادیومها تا تدارک غذا، از مرمت فرودگاه ها تا ساخت کتاب برای نابینایان، از ساخت بیش از یک میلیون توالت تا اجرای بزرگترین سمفونیهای جهان. نتایج پروژه های انجام شده چشمگیر اند، از جمله 8000 پارک جدید یا مرمت شده، 24000 کیلومتر شبکه اصلی جدید آبرسانی، 3000 کیلومتر خاکریز، 4000 مدرسه جدید یا مرمت شده، یک میلیون کیلومتر جاده جدید یا مرمت شده، و همچنین تولید 382 میلیون تکه لباس و سرو 1.2 میلیارد ناهار مدرسه. برنامه مدیریت کارگستری علاوه بر زیرساختهای فیزیکی و خدمات اجتماعی از مجرای پروژه شماره یک فدرال هنرمندان، نویسندگان، موسیقیدانان و مورخان را به استخدام گرفت.

علیرغم دستاوردهای ماندگار این برنامه، کارگران آن در بین کارفرمایان بالقوه و عموم مردم به تنبلی و سرکشی شهرت داشتند و القابی مانند "مدیریت ولگردی" و "تظاهر به کار هم کار است" نصیب برنامه و کارگران آن می شد. این موضع ممکن است صرفاً نتیجه پیشداوری نسبت به بیکاران و دریافت کنندگان کمکهای عمومی باشد، اما مطمئناً مشکلات اداری متعدد ناشی از کندی و تأخیر در اجرای پروژه ها به این برداشت کمک می کرده است. طراحی پروژه هایی که هم ارزشمند باشند (هم روحیه ها را تقویت و هم از مهارتها استفاده کنند) و هم فعالیتهای بخش خصوصی را تهدید نکنند، بس دشوار بود. فرصت کم برای برنامه ریزی و بودجه های نامشخص هم به این دشواریها اضافه شدند. از این رو پروژه ها اغلب بر این اساس که "دم دست" بودند، و نه بر اساس ارزش پایدارشان، انتخاب می شدند. همچنین در کار تطبیق کارگران ماهر با وظایف مناسب مشکلات سیستماتیک واضحی وجود داشتند، زیرا اجتناب از رقابت با بخش خصوصی ایجاب می کرد که کار ارائه شده توسط مدیریت کارگستری به ندرت شبیه مشاغل معمول باشد. کارگران شاغل در برنامه اکثراً ماهر یا نیمه ماهر بودند، اما کار به میزان قابل توجهی (نزدیک به دو سوم اشاره دارد (Rose) کار) روی پروژه هایی انجام می شد که به کارگر ماهر نیازی نداشتند. چنان که رز "تعهدات متنافر، از سوئی برای ایجاد بیشترین تعداد مشاغل و از سوی دیگر انجام کار ارزشمند، به وضوح به این معنی بود که مدیریت کارگستری و برنامه هایی نظیر آن، هم به دلیل انجام کارهای غیرضرور و هم با این احتجاج که بیش از حد با بخش خصوصی در رقابت اند، مورد حمله قرار می گیرند. این در حالی بود که ، با بررسی نوشته های موجود در مورد این برنامه، به این نتیجه رسید که مدیریت (Tymoigne) تیموانه کارگستری تأثیر منفی بسیار کمی بر تعداد مشاغل بخش خصوصی داشته است. از نظر پیامدهای برنامه برای تضمین شغل "شایسته"، مهمتر از مشاغل بخش خصوصی، موارد مستند از استخدام کارگران برنامه مدیریت کارگستری به جای کارمندان دولتی وقت توسط مقامات دولتی بوده است.

از مبارزه کارگران و سایر مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکاهاى مستقل حمایت کنیم!
قراردادهای موقت و پیمانی در کارهای مستمر باید لغو و امنیت شغلی کارگران با ید با انعقاد
قراردادهای مستقیم تضمین شود!

کف خیابان نتیجه داد

بازنشستگان دولت را وادار به عقب نشینی کردند

صادق

بازنشستگان برای تضمین آنچه به دست آورده‌اند و جلوگیری از افت ارزش حقوق و قدرت خریدشان به تقویت تشکلهای که درست کرده‌اند نیاز مبرم دارند. تشکیل اتحادیه‌ای از تشکلهای مستقل موجود وسیله و تضمینی است برای حفظ دست آوردها و دفاع مستمر از حقوق بازنشستگان در حال و آینده

در ۲۷ مرداد ماه خبر موافقت دولت با افزایش ۳۸ درصد به حقوق بازنشستگان حداقل بگیر در خبرگزاری ایلنا منتشر شد. در ۲۸ مرداد در گزارش دیگری که در همین خبرگزاری آمده بود گفته شد پرداخت افزایش حقوق بر مبنای ۲۸ درصد از شهریور شروع می شود.

قبل از آن دولت می خواست بجای پرداخت مصوبه قانونی شورای عالی کار تنها ۱۰ درصد به حقوق بازنشستگان اضافه کند. اما اعتراضات بازنشستگان سبب شد که دولت حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران حداقل بگیر را مطابق مصوبه شورای عالی کار به مقدار ۵۹ درصد افزایش دهد، اما حاضر به افزایش حقوق بازنشستگان غیر حداقل بگیر یعنی کسانی که بیشتر از حدود ۵ میلیون و ۹۰۰ هزار می گرفتند نبود.

بازنشستگان با گسترده کردن و همه روزه کردن اعتراضات شان، وضعی را بوجود آوردند که رئیس مجلس را وادار کرد تا تصمیم دولت را خلاف قانون اعلام کند و از دولت بخواهد قانون مصوب دستمزد را اجرا نماید. امتناع دولت از این کار بازهم به اعتراضات دامن زد و حال و هوای اعتراضات را تغییر داد و اعتراضات را با دادن شعار علیه رئیسی و دولت و درخواست استعفای رئیسی وارد مرحله دیگری کرد. پس از آنکه بازداشت شماری از سازمانگران اعتراضات بازنشستگان در اهواز و کرمانشاه و حمله نیروهای سرکوبگر افاقه نکرد و نتوانست بازنشستگان را از کف خیابان به خانه‌ها و به زیر سقف تشکلهای فرمایشی براند، دولت مجبور به عقب نشینی شد و علی الظاهر با افزایش ۳۸ درصد بجای ۱۰ درصد به حقوق های بازنشستگی موافقت کرد. گفتم "علی الظاهر" چرا که تا وقتی افزایش حقوق به حساب بازنشستگان واریز نشده باشد، احتمال دبه درآوردن دولت وجود دارد. با این وصف اگر دولت بخواهد به سیاق گذشته به شکلی زیر مصوبه اش بزند، قطعاً بازنشستگان که حالا صاحب تشکل های مستقل شده‌اند و تجربه بیشتری پیدا کرده‌اند، به اعتراضات سازمانیافته و موثرتری دست خواهند زد.

در واقع پیروزی پله به پله بازنشستگان در خصوص افزایش دستمزد نتیجه اعتراضات سازمان یافته توسط تشکلهای بازنشستگان و دل کندن از وعده‌های کاذب تشکلهای حکومتی است. چرا که قبل از ایجاد این تشکلهای که تعدادشان به ۳۸ مورد رسیده است، بازنشستگان تظاهرات متعددی انجام می دادند ولی به نتیجه نمی رسیدند. و این نشان می دهد که داشتن تشکل مستقل برآمده از میان خود بازنشستگان تا چه اندازه نقش داشته است.

عقب نشینی دولت و مجلس همچنان که گفته شد از روی رغبت نبوده است. به همین جهت آنها تلاش خواهند کرد این شکست را به طریق دیگری تلافی کنند و مقدار افزوده را از بازنشستگان پس بگیرند. ۳۸ درصد افزایش حقوق هنوز فاصله زیادی با هزینه های زندگی دارد. با این مقدار افزایش حقوق اکثر بازنشستگان غیر حداقل بگیر همچنان کمتر از خط فقر باقی خواهد ماند و در اثر تورم و گرانی های فزاینده بزودی اثر مبلغ افزوده از بین خواهد رفت. به همین جهت بازنشستگان برای تضمین آنچه به دست آورده‌اند و جلوگیری از افت ارزش حقوق و قدرت خریدشان به تقویت تشکلهای که درست کرده‌اند نیاز مبرم دارند. تشکیل اتحادیه‌ای از تشکلهای مستقل موجود وسیله و تضمینی است برای حفظ دست آوردها و دفاع مستمر از حقوق بازنشستگان در حال و آینده. شعار راهبردی کف خیابان به دست می آید حق مان که اینک به شعار همه گروه های ناراضی اجتماعی از معلم و کارگر گرفته تا کشاورز و غیره تبدیل شده، و حضور گسترده و پیوسته بازنشستگان در کنار تشکل دو عامل تعیین کننده در کامیابی بازنشستگان بودند. خیابان و تشکل را باید حفظ کرد. نتیجه‌ای که از خیابان بدست می آید، هرگز در هتل چهار ستاره انزلی که سر کردگان کانون عالی بازنشستگان وابسته به حکومت در آنجا به نام مجمع مشغول زد و بند برای تقسیم سهم بودند به دست نمی آید. آنچه را در باره ماهیت، عملکرد و سابقه کانون دولتی بازنشستگان و تفاوت آن با تشکلهای بازنشستگان می شد گفت آن بازنشستگانی که در خیابان مقابل هتل چهار ستاره انزلی به اعتراض آمده بودند گفتند و حرفی برای گفتن باقی نگذاشتند.

دست مزد و حقوق کارگران و بازنشستگان باید متناسب با هزینه‌های واقعی زندگی افزایش یابد و به موقع پرداخت شود!

همه با هم برای آزادی کارگران، معلمان و سایر زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم

همه زندانیان سیاسی باید بلادرنگ آزاد شوند!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

آخرین گزارش ها از روند اعتراضات کارکنان رسمی

گزارش شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی از گسترش دامنه اعتراض وسیع کارگران رسمی در صنعت نفت:

در ادامه اعتراضات پرسنل رسمی واحدهای عملیاتی وزارت نفت، دهها واحد عملیاتی دیگر در شرکت های بهره برداری مختلف و پالایشگاهی به این اعتراض پیوستند

شورای همبستگی کارکنان رسمی صنعت نفت اعلام کرده برابر تصمیمات تازه این شورا، اعتراض در محل کار تا روز دوشنبه بیست و چهارم مرداد ادامه خواهد داشت و چنانچه تا روز بیست و ششم مردادماه، وزیر نفت یا معاونت توسعه مدیریت او به صورت رسمی از طریق مصاحبه تلویزیونی یا از طریق بخشنامه رسمی تاریخ و نحوه اجرای ماده ده را اعلام نکنند، در این صورت چند تاریخ برای تعیین تاریخ نهایی تجمع به نظرسنجی گذاشته و تجمع با حضور خانواده های کارکنان انجام خواهد شد

اعتراض کارگران در شرکت پالایش آبادان

کارکنان شرکت پالایش و پخش فرآورده های نفتی منطقه آبادان شنبه ۲۲ مرداد ماه در اعتراض به تعویق در پرداخت حقوق ها و تغییر در قوانین مالیاتی و افزایش آن مقابل ساختمان این شرکت در آبادان دست به اعتراض زدند

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

عقب نشینی دولت در اثر اعتراضات سراسری بازنشستگان

طبق خبری که امروز صبح ۲۷ مرداد در خبرگزاری ایلنا منتشر شد، دولت با افزایش ۳۸ درصد حقوق بازنشستگان غیر حداقل بگیر و اجرای مصوبه شورای عالی کار راجع به افزایش دستمزد موافقت و آن را جهت اجرا ابلاغ کرده است، اگر این خبر درست باشد، یک عقب نشینی دیگر است که در اثر اعتراضات موج وار سراسری و خیابانی بازنشستگان حاصل شده است، با این اوصاف معلوم شد که شعار "فقط کف خیابان به دست می آد حق ما" نتیجه مطلوب داده است.

مبارک باد!

گزارش ایلنا:

تمکین دولت به پرداخت حق بازنشستگان پس از پنج ماه؛

مصوبه شورای عالی کار برای بازنشستگان کارگری ابلاغ شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، امروز (۲۷ مرداد)، سرپرست وزارت کار در جمع بازنشستگان و در حضور مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی در بندر انزلی، عین مصوبه شورای عالی کار برای افزایش مستمری بازنشستگان را ابلاغ کرد.

با این حساب، مستمری بازنشستگان سایر سطوح ۲۸ درصد به اضافه ۵۱۵ هزار تومان مبلغ ثابت افزایش خواهد یافت.

تجمع اعتراضی کارکنان مخابرات در همدان و تهدید خبرنگار توسط مدیریت مخابرات

به نوشته تسنیم روز گذشته کارکنان مخابرات در همدان اعتراض کردند.

علت اعتراض کارکنان پرداخت نکردن حق بیمه های کارکنان شرکت مخابرات طی ۸ ماه گذشته است که هر ماه از حقوق کارکنان کسر می شود و می بایست به حساب سازمان تامین اجتماعی واریز شود تا اخلاقی در دارو و درمان و بازنشستگی کارکنان بوجود نیاید.

این عمل خلاف قوانین جاری است، و مشکلات عدیده ای برای کارگران و کارکنان بوجود آورده است. اما بخاطر بی توجهی وزارت کار و مدیریت تامین اجتماعی و دیگر ادارات ذیربط به پدیده ای فراگیر در کل کشور تبدیل شده است.

علت اش هم این است که صاحبان موسسات با پولهای بیمه کارگران کاسبی می کنند و پس از کسب سود آن را به حساب تامین اجتماعی خرده خرده واریز می کنند. خیلی وقتها هم آن را که از حقوق کارگران شان کم کرده اند به بهانه نداشتن بضاعت مالی پرداخت نمی کنند تا حداقل بخشی از آن شامل بخشودگی گردد. زمانی که در اثر خیابانی شدن اعتراضات موضوع به یکی از رسانه ها کشیده می شود خبرنگار آن از طرف مدیریت و مالک تهدید می شود که اگر بیشتر دخالت کند و پی کارش نرود حساب اش را می رسند. چنانکه مدیر عامل شرکت مخابرات همدان با خبرنگار تسنیم که قصد تهیه گزارش چند سويه ای از علت اعتراض را داشته انجام داده و به نوشته این خبرنگار گفته است: "مدیرعامل مخابرات همدان در واکنش به خبرنگار تسنیم مبنی بر اینکه تعداد پرونده های شکایات کارگران مخابرات در اداره کار افزایش یافته است، گفت: بله شکایت داریم، اما این موضوع به شما ارتباطی ندارد. اگر یک بار دیگر با من تماس بگیرید می گویم پیگیری کنند."

آزادی اسکندر لطفی

به گزارش کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، اسکندر لطفی سخنگوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در این هفته با قید وثیقه از زندان آزاد و مورد استقبال گرم کنشگران صنفی قرار گرفت.

گفتنی است که رسول بداقی، محمد حبیبی، جعفر ابراهیمی و شعبان محمدی از رهبران تشکل اصلی فرهنگیان همچنان در زندان هستند و معلمان برای آزادی آنان در تلاش هستند.

وعده های مسئولین به مجروحین دوران جنگ ۸ ساله (ایثارگران) پوچ از کار درآمد، آنان دوباره اعتراض کردند

گزارش ایلنا:

تعدادی از ایثارگران شرکتی مخابرات مقابل ساختمان یکی از سهامداران جمع شدند

به گزارش خبرنگار ایلنا، امروز (بیست و پنج مرداد)، تعدادی از ایثارگران شرکتی مخابرات از استانهای مختلف به تهران آمدند و مقابل ساختمان یکی از سهامداران در خیابان ساعی تجمع کردند.

ایثارگران شرکتی مخابرات با بیان اینکه تبدیل وضعیت ما جزو الزامات قانون بودجه سال قبل بود اما مخابرات به قانون تکمیل نکرد، می گویند: در بسیاری از نهادها، تبدیل وضعیت ایثارگران شرکتی کلید خورده و مراحل را پشت سر گذاشته اما در مخابرات به دلیل مخالفت یکی از سهامداران، کار متوقف مانده است.

ایثارگران مخابرات، خواستار حذف پیمانکاران و انعقاد قرارداد مستقیم با مخابرات هستند؛ آنها می گویند همه راه های مطالبه گری را طی کردیم؛ بارها نامه نگاری و رایزنی نمودیم اما نتیجه نداشت؛ تصمیم گرفتیم به تهران بیاییم و حقوق خود را مطالبه کنیم.

تجمع اعتراضی کارگران مخابرات در ارومیه در ۲۲ مرداد

کارگران خواستار پرداخت دستمزد و حق بیمه ۷ ماه گذشته خود شدند

افزایش خودکشی در میان کارگران

به نوشته اتحاد بازنشستگان، آمار خودکشی کارگران در سال جاری نسبت به مدت زمان مشابه در سال گذشته افزایش چشمگیری را نشان می دهد. امسال در کمتر از ۳ ماه ۱۰ کارگر اقدام به خودکشی کرده اند. عدم نظارت بر موارد ایمنی در محل کار نیز باعث مرگ ۲۲ کارگر از اول خرداد تا مرداد ماه سال جاری شده است.

صدور حکم شلاق برای ۱۷ کارگر آذر آب

۱۷ کارگر کارخانه آذر آب اخیرا در یک بیدادگاه قرون وسطایی به دلیل مشارکت در اعتراضات صنفی کارگران این کارخانه و تلاشهایی که برای ملاخور کردن آن انجام می گیرد، هر یک به ۳۰ ضربه شلاق و سه ماه زندان تعلیقی محکوم شدند. احکام ظالمانه قابل خرید اعلام شده است. ۴ کارگر دیگر نیز به که به بیدادگاه فراخوانده شده بودند برای ظاهر سازی از اتهامات تبرئه شدند. حکم شلاق در واقع دستور شکنجه است.

اعتراض کارگران معدن گل گهر در سیرجان

به گزارش اتحادیه آزاد کارگران معدن گل گهر واقع در سیرجان در تاریخ ۲۶ مرداد نسبت به پرداخت نشدن مطالبات مزدی و بی توجهی مسئولان نسبت به مطالبات شان اعتصاب کردند

کارگران شرکت معدنی و صنعتی گل گهر سیرجان، امروز چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه، با توقف فعالیت‌های شغلی خود دست به اعتصاب زدند. به گفته کارگران دستمزد های کارگران از اردیبهشت تا کنون به آنان پرداخت نشده و مشکلاتی را برای خانواده های کارگران بوجود آورده است.

کارگران بخش بازرگانی هفت تپه خواهان بازگشت اسماعیل بخشی شدند

کارگران بخش بازرگانی هفت تپه در ۲۵ مرداد خواهان همسان سازی حقوق ها در هفت تپه و بازگشت به کار اسماعیل بخشی که به دنبال اعتراضات گسترده و طولانی هفت تپه برای لغو خصوصی سازی این مجتمع که منجر به خلع ید از اسد بیگی مالک کارخانه و بازداشت و اخراج بخشی از کار گردید شدند.

اعتراض آبداران کهگیلویه و بویر احمد

کارگران آب و فاضلاب کهگیلویه و بویر احمد در ۲۴ مرداد با برگزاری تجمع اعتراضی نسبت به واگذاری شرکت به یک شرکت خصوصی اعتراض کردند. گفتنی است که در سال گذشته و پیش از آن نیز کارگران این شرکت بارها در اعتراض به نیستن قرارداد مستقیم و پرداخت نشدن به هنگام دستمزد و حقوق شان اعتراض کرده بودند.

شادباش برای آزادی اسکندر لطفی، آنیسا اسداللهی، شعبان محمدی و مسعود نیکخواه

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه آزادی موقت فعالین معلمی و کارگری، اسکندر لطفی، سخنگوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران و عضو هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کردستان/ مریوان، آیشا اسداللهی، فعال کارگری، مدرس و مترجم، و مسعود نیکخواه و شعبان محمدی، اعضای هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کردستان/ مریوان، را صمیمانه به این دوستان و خانواده ها و تشکلهای صنفی معلمان و کارگران در کشور تبریک میگوید. امیدواریم به زودی تمام کارگران و معلمان که به دلیل سناریوسازیهای نخبه‌های وزارت اطلاعات بازداشت شدند آزاد گردیده و خانواده ها و همکاران و یاران آنها از نگرانی در بیایند. لازم به تاکید است که تمامی این بازداشت شدگان با اتهامات واهی و کاملاً بی پایه و اساس بازداشت شدند و تحت بازجوییهای طولانی و آزار دهنده قرار گرفتند.

سندیکای کارگران شرکت واحد به شدت به قرار وثیقه های سنگین برای این فعالین صنفی و کارگری معترض است و خواهان آزادی بدون قید و شرط همه عزیزان در بند، از جمله دوعضو زندانی سندیکا رضا شهابی و حسن سعیدی، و نیز کیوان مهتدی، رسول بدایقی، جعفر ابراهیمی، محمد حبیبی و دیگر فعالین کارگری و معلمی زندانی که هدف پرونده سازیهای اخیر امنیتی ها و صدا و سیما قرار گرفته اند، خواهان لغو کامل اتهامات کذابی علیه آنها، می باشد.

چاره زحمت‌کشان وحدت و تشکیلات

استقبال پرشور و مردمی از آزادی تعدادی از معلمان زندانی در شهر های محل سکونت و فعالیت شان

پیروز باد مبارزه بازنشستگان برای افزایش حقوق و بیمه کارآمد!
متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمت‌ها مبارزه
کنیم

*برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

sabosob@gmail.com

*"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>